

De BESLAGRECHTER in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, heeft de hiernavolgende beschikking verleend :

In de zaak 09/2921/A

Rep.nr. 2010/ 2779

, wonende te

Eiser

Voor wie is opgetreden als raadsman meester Luc Delacourt, advocaat te Brugge

T e g e n

STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR van de Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de Provincie Antwerpen, (ROHM) met burelen te 2018 Antwerpen, Copernicuslaan nr.1 bus B9

Verweerder

Voor wie is opgetreden als raadsman meester Johan Claes, advocaat te Antwerpen

I. PROCEDURE

Het inleidend exploit VERZET-DAGVAARING werd regelmatig betekend op 6 oktober 2009.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de door de procespartijen overgelegde stukkenbundels.

De procespartijen werden gehoor vertegenwoordigd door hun raadslieden in hun middelen en conclusies in openbare terechtzitting van 9 februari 2010.

Toepassing werd gemaakt van de artikels 2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

II. BEKNOPTE UITEENZETTING VAN DE ZAAK:

Eiser wenst verzet aan te tekenen tegen een BEVEL van 14 februari 2006 en een uitvoerend beslag op roerend goed van 12 januari 2007, evenals een bevel tot betalen van 21 april 2009 en een proces verbaal van uitvoerend roerend beslag van 16 september 2009.

Hij vordert formeel om te zeggen voor recht dat de betekening en bevel van 14 februari 2006 gebeurde krachtens een niet langer actuele titel en laattijdig en onwettelijk is gebeurd, en dat de daaropvolgende uitvoeringsdaden uitvoerend roerend beslag op 12 januari 2007, bevel tot betalen van 21 april 2009 en uitvoerend roerend beslag van 16 september 2009 onwettig zijn en de kosten daarvan niet verschuldigd zijn, en de opheffing van de beslagen van 21 januari 2007 en 16 september 2009 te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van € 2.500,00 per dag vertraging na verloop van 5 dagen na betekening van de beschikking, en terugbetaling te bevelen van de som van 180,76 (?) te verhogen met rente vanaf 19 maart 2007.

Tevens werd een schadevergoeding gevorderd.

III. BEOORDELING:

A. DE BESTREDEN UITVOERINGSEXPLOTEN :

Eiser legt de BETEKENING van 14 februari 2006 voor omtrent het vonnis van de 12^e kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge 12^e kamer bis rechtdoende in strafzaken van 12 juni 1975, met BEVEL OM UIT TE VOEREN nl. *"bevel tot afbraak houten zomerhuis incl. bodemplaat en funderingen, en verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het gestel van de bodem in de oorspronkelijke staat"*

Eiser legt tevens de inhoud voor van het PROCES VERBAAL VAN UITVOEREND ROEREND BESLAG van 12 januari 2007 krachtens voormeld vonnis van 12 juni 1975 zoals betekend op 14 februari 2006, met HERHAALD BEVEL aan adres van eiser tot betalen van kosten vonnis en exploten en kosten uitvoering, alles samen € 382,82.

Uitvoerend beslag is toen gelegd op een omschreven lichte vrachtwagen.

Ook ligt de inhoud voor van een exploit BEVEL OM TE BETALEN krachtens zelfde vonnis gedaan aan eiser op 21 april 2009 omtrent begrote kosten en uitvoeringskosten onder aftrek van betaling € 382,92 voor nog € 165,91.

Verder ligt het PROCES VERBAAL VAN UITVOEREND ROEREND BESLAG voor van 16 september 2009 krachtens dit vonnis , waarbij herhaald bevel is gegeven aan adres van eiser voor € 467,99 en uitvoerend beslag is gelegd op blijkbaar dezelfde lichte vrachtwagen : de verkoopdag is voorzien op 24 oktober 2009.

B. OMTRENT DE ARGUMENTEN VAN HET VERZET:

EISER stelt in zijn inleidend exploit op 6 oktober 2009 dat hij veroordeeld is wegens instandhouding van een inbreuk door de 12^e kamer bis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen op 12 juni 1975 o.a. tot herstel in de oorspronkelijke staat (werken aan bungalow) binnen de 8 maanden na vonnis, en door niemand hoger beroep is ingesteld, maar dit vonnis toen ook niet werd betekend.

Meer dan 30 jaar later werd het vonnis betekend op 14 februari 2006, wat niet conform art. 2262 B.W. zou zijn daar een vonnis binnen de 30 jaar moeten betekend worden dus laatst op 27 juni 2005

De titel zou niet langer vatbaar zijn voor uitvoering en er zou dan ook geen uitvoering kunnen gebeuren, dus ook geen beslag.

Ook een later exploit betekening bevel van 21 april 2009 en een uitvoerend beslag op 17 september 2009 zouden onwettig zijn.

VERWEERDER stelt in conclusie, na citaat uit het inleidend exploit alhier van eiser, dat de nieuwe verjaringswet van 10 juni 1998 de termijn van 30 jaar herleidde tot 10 jaar ingaande op 27 juli 1998 maar de lopende verjaringstermijn van 30 jaar moest worden uitgedaan, zodat dit niets veranderde, maar wel volgens het Decreet Ruimtelijke Ordening art. 153 5^e al. De verjaring van de herstelmaatregel een aanvang neemt vanaf het verstrijken van de termijn die de rechtbank heeft bepaald voor tenuitvoerlegging, en volgens die regeling, gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003, liep de verjaringstermijn van 30 jaar tot 23 februari 2006.

Deze termijn zou volgens verweerder zijn gestuit door een bevel op 14 februari 2006 welke hij voorlegt als zijn stuk 2 **BETEKENING VAN VONNIS MET BEVEL OM UIT TE VOEREN**, waardoor een nieuwe termijn zou beginnen lopen (nu van 10 jaar).

Hij verwijst naar diverse rechtsleer.

EISER antwoordt in conclusie na herhalingen dat de betekening van 14 februari 2006 laattijdig zou zijn daar het vonnis dan niet meer actueel was, daar het vonnis definitief was geworden op 23 juni 1975 zodat de 30 jaar verstreek op 22 juni 2005 om middernacht.

Die termijn van 30 jaar zou alles inhouden, een absoluut maximum zijn (dus zou een termijn door de rechtbank voorzien van 8 maanden om uit te voeren) en het Decreet dat stelde dat de verjaring van de herstelmaatregel slechts een aanvang neemt vanaf het verstrijken van de termijn die de rechtbank overeenkomstig art. 149 § 1 laatste lid bepaalde voor de tenuitvoerlegging, de Federale wet inzake verjaring dd. 10 juni 1998 niet kunnen uithollen.

Eiser wijst er ook op dat het vonnis is verleend op basis van de oude Stedenbouw wet van 1962.

Ook wijst hij het op dat het Openbaar Ministerie het vonnis in 30 jaar tijd niet uitvoerde.

Hij wil zich ten slotte op rechtsverwerking beroepen.

VERWEERDER antwoordt in synthese-conclusie nog dat de verjaringstermijn van 30 jaar maar liep vanaf 23 februari 2006 (datum die hij niet expliciet uitlegt maar die 8 maanden later valt dan deze gehanteerd door eiser).

DEZE RECHTBANK moet oordelen in uitvoeringsrecht, omtrent de mogelijkheid om nog uitvoeringskosten te maken en deze te verhalen op eiser.

Het oudste exploit, dat eiser zelf vermeldt in zijn inleidend exploit en dat door verweerder wordt voorgelegd, is het exploit van 14 februari 2006 inhoudende betekening van het vonnis van bevel om uit te voeren : daarin is gesteld dat "*het bevelen herstel uiterlijk op 21 februari 1976 moest zijn gebeurd*".

Eiser beroept zich terecht op de termijn van art. 2262 B.W. om de zakelijke rechtsvordering uit het vonnis van 12 juni 1975 na 30 jaar verjaard te zien.

Dit rechtsvordering is ontstaan uit om het vonnis van 12 juni 1975.

Verweerder betwist nergens dat dit vonnis bij gebreke aan beroep definitief werd op 23 juni 1975 (15 dagen – toenmalige beroepstermijn Openbaar Ministerie) nadat het vonnis op 21 juni 1975 was verleend.

De rechtsvordering ontstond dus niet na verloop van een termijn binnen dewelke eiser werd veroordeeld om de plaats in vorige staat te herstellen (overigens kan die termijn op de kopie van het vonnis in het bundel van verweerder niet worden gelezen),

Het is eiser die in zijn argumenten in het inleidend exploit spreekt van “8 maanden” en verweerder citeert op blz.4 van zijn conclusie in hoofdletter die “ACHT MAANDEN”, en in de betekende uitgifte in het bundel van eiser is dit wel te lezen.

Echter wanneer eiser zelf tot uitvoering wil overgaan door een eerste betekening op 14 februari 2006, zijn zoals eiser stelt reeds meer dan 30 jaar verstreken na definitief vonnis op 23 juni 1975.

Volgens art. 2262 B.W. is de rechtsvordering voor verweerder alsdan verstreken.

Het verzet is in die zin GEGROND dat de voor uitvoering aangewende titel “niet meer actueel was op het ogenblik van het exploit inhoudende bevel van 14 februari 2006, en de daaropvolgende uitvoeringsdaden zoals beschreven geen rechtsgevolgen kunnen hebben zodat in uitvoeringsrecht de uitvoerende roerende beslagen van 12 januari 20047 en 16 september 2009 dienen te worden opgeheven onder verbeurte van een dwangsom beperkt tot € 250,00 per dag en beperkt tot een totaal van € 5.000,00

Deze rechtbank acht zich niet bevoegd om zich als uitvoeringsrechtbank uit te spreken over een vordering tot terugbetalen.

C. SCHADEVERGOEDING

Eiser vordert in het inleidend exploit ook een schadevergoeding van € 1.250,00 meer gerechtelijke intresten wegens “pertinent laattijdige en onwettige uitvoering” en wegens tergend en roekeloze uitvoering.

Verweerder meent dat er geen sprake kan zijn van schadevergoeding.

Eiser brengt in conclusie geen argument in meer aan.

Er blijkt bij de beoordeling van het uitvoeringsgeschil geen afdoende fout in hoofde van verweerder om enige schade in hoofde van eiser te doen vergoeden, nu eiser pas na het tweede uitvoerend roerend beslag en ook na twee exploiten betekening bevel in rechte is opgekomen.

Deze vordering is ONGEGROND.

D. GEDINGKOSTEN

Bij gegrond verklaren van het verzet dient verweerder te worden veroordeeld in de kosten van het geding, aan de zijde van eiser begroot op de kosten van rechtsingang en een rechtsplegingvergoeding beperkt tot € 1.200,00 : er zijn geen valabele argumenten om een hogere rechtsplegingvergoeding op te leggen.

OM DEZE REDENEN

Wij, Dirk HUYGEBART, rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Beslagrechter, bijgestaan door Kristin DEJANS, griffier.

Alle strijdige en meeromvattende besluiten verwerpend als niet dienend, overbodig of ongegrond.

Wijzende in eerste aanleg, op tegenspraak

Verklaren het verzet ontvankelijk en in volgende mate gegrond.

Zeggen voor recht dat de betekening en bevel van 14 februari 2006 gebeurde krachtens een niet langer actuele titel vonnis van de 12^e bis kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen in strafzaken, verleend op 12 juni 1975 definitief geworden op 23 juni 1975, en de betekening op 14 februari 2006 dus laattijdig en onwettelijk is gebeurd, en dat de daaropvolgende uitvoeringsdaden uitvoerend roerend beslag op 12 januari 2007, bevel tot betalen van 21 april 2009 en uitvoerend roerend beslag van 16 september 2009 geen rechtsgevolgen kunnen hebben en de kosten daarvan niet kunnen worden ingevorderd via tenuitvoerlegging.

Bevelen de opheffing van de uitvoerende roerende beslagen van 12 januari 2007 en 16 september 2009 onder verbeurte van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO (250,00) per dag vertraging na verloop van 5 dagen na betekening van deze beschikking, met een maximum van totaal aan dwangsommen € 5.000,00.

Wijzen het meer gevorderde af als ONGEGROND.

Wijzen de vordering in schadevergoeding wegens tergend en roekeloze uitvoering af als ONGEGROND.

Verklaren onze onbevoegd om te oordelen omtrent een vordering tot "*terugbetaling te bevelen van de som van 180,76 te verhogen met rente vanaf 19 maart 2007*".

Veroordelen verweerder in de kosten van het geding aan de zijde van eiser begroot op:

- Kosten verzet dagvaarding	€ 207,51
- rechtsplegingvergoeding beperkt tot	€ 1.200,00

Wijzen de meer gevorderde gedingkosten af als ONGEGROND;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op drieëntwintig februari tweeduizend en tien.

K. DEJANS

D. HUYGEBART